

ΑΠΟ ΤΑ ΑΓΝΩΣΤΑ ΚΑΙ ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ

ΟΙ ΜΑΓΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΜΑΓΙΑ

Πᾶς γεννήθακεν σὶ μάγοι. Μυστηριώδη πρόσωπα ἀπὸ··ω στὰ νερά, τὸ γέλας τῶν γελάδων καὶ τὰ παπεύσταια τῶν δικαστικῶν. Οἱ ἔξι γάτες τῆς γρηγορί··ς. Ή λύκινα τοὺς δάκρυσαν. Ήσαν ενελιπτάταί βοσκοί. Ή Διών καὶ ὁ Αἰ εἰχε. Μία τρομερὴ μάγισσα τῆς Ανταρτῆς. Οὐτένι γῇ μεγυγκίζει. Τὰ δένδρα πράχησιν τὰ περαποτεῦν.

(Ἄπο ἔνα παλαιό καὶ δισεύρωτο Μεσαιωνικό βιβλίο, σταχυολογοῦμε μερικές περίεργες πληροφορίες περὶ μαγειας).

Οἱ ἄνθρωποι ἐπίκηρασαν πάντα τὴ γαρδὰ καὶ ἀπέφευγαν μὲν κάθε τρόπῳ τὸν πόνον καὶ τὶς συμφορές. Στὶς μεγάλες τους δυστυχίες διτά τὸ Θέος δὲν ἀλησε για τις παραχλήσεις των κατεργανών -άπό τότε πούλην ὁ κόσμος- απός μαγείας. "Ἐτεν γεννήθηκε ἡ μαγαγεία. Ἀπό τις ἀγνωτικές καὶ κακοποιεῖς δυνάμεις, διτά νη μεγάλεσσες καὶ γνωστές διτάσ οἱ Θεοί καὶ ἡ Ἐπιτήμη, δέν ειπακοῦγαν τους πονούντας." Ετοι ἡ μαγεία έγινε πίστις στῶν ἀνθρώπων τις ψυχές, πεποιθητικές ἀπλόντως.

πεπονθησίς απλούστερος.
Μερικοί μάγιντι είλαν τρομοκρατήσει πληθυσμούς διλόγιη γραμμής.
Έλεγαν πώς μπορούσαν να έσπαστε φυσικούς ασφαλίσεις, ή ανά ποιούσαν
μαρδάρια λιθόφρα τυλιγμένα με μαλλιά στήγη πόρτα του σπιτιού των,
ή ψυμένι πον ζυμώθηκαν με έξορκισμούς, με στάχτη άπο διψασμένο
βραχό μεν πρό που έμεντιν μιά βραδειά στο όπια θρό κατεβάστηκε
τη νέα σελήνη.

Αλλά τὰ μάγια δὲν πιάνουν μόνον τοὺς ἀνθρώπους ἀλλὰ και τὰ ζῷα. Σκόνη ἄπο παροῦσα ἀνθρώπους κοινὸν καὶ ιδίτες δικαστή-
κοῦ, ποιεῖνται μὲ δίκαιον χήρας, ἀρρένων, νὰ ἔχοντω-
ση ἐναὶ κοπάδι πρόσδιτα. Γιὰ νὰ γίνεται σῆμα ὅτι πηγού-
φος ἄπει το κακό αὐτὸν σῆν ιδήι νὰ θεριζωνται τὰ ζῶα
του, πρέπει νὰ καταψύγῃ στὴν μαγικὴ δύναμι αἱ λλού
πάλιν μάγουν.

***
Νά πᾶς ἐξ ιραίζεται, σὲ μιστιὰ μέρη τῆς Αὐστροίας
τὸ στέρευμα τοῦ γάλακτος τῆς ἀγγλίδος ποὺ προέρ-
χεται ἀπὸ πάνω λεύκαι.

χεινί από μαγγάνια.
Ο μάγας, ἀφοῦ ωριθσει δὲ τις λεπτομέρειες πᾶς ἐπαθε τὸ ζῶο, βάζει τὸν νοικοκύρη νά καθίστη ἐμπόδιο σ' ἔνα κίδο, γεμάτο με νερό. Απάνω δὲ ὁρθὸς στέκεται αὐτὸς μ' ἡμεράδιο μαχαῖρα, για νά χτυπήσῃ τὸ πρόσωπο, που σὲ λίγο θὰ φανεῖ μέσα στὸ νερό.

Ἐπειτα σόδα πολλοὺς ἐνσκισμούς, ἀπάνω στὴν ἐπιφάνεια τοῦ νεροῦ, ἡ δίναιμα τοῦ Μάγου, ἡ ἡ αἰθυποβολή καὶ ἡ φραντσαία τοῦ νικοκόνητού, κάπεναί νά εμφανισθῇ ἡ μορφὴ ἑπεινού ποὺ ἐδροῖται τὰ μάγια καὶ ἔκανε νά κοπῆ τὸ γάλα τῆς ἀγέλαδος. Τότε τὸ μαχαίρι της ἐπάνω φορθεό, ἡ μορφὴ χανταί καὶ ἡ γελάδα θεραπεύεται, ἀφού τῆς ἀρχῆς ὁ μάγος καὶ λίγα φάρμακα πρακτικά.

Οι Μάγοι ἔχουν καὶ μιὰ ἄλλη δόναν. Νὰ μεταμορφώνωνται σέ
ζστα. Αύτό το πιστεύνας πολὺ οἱ χωρικοί, ίδι· τὸ τὸν Μεσαιωνικόν. Τούς

μερικά σχετικά παραδείγματα :
Μια φορά μια γηραιόλια έπλενε, δταν άκουεν έναν φοβερό χόστο στην καπνοδόχο και βλέτε νά πέφτουν έξι μεγάλοι γάτοι . "Έκανε χόρδα έξι φωτιές , ή γεριγούλα λυπτήμα τους γάτους και τοινς έριξε έξι λίγνια ποντικά καρφών από γωνιες ώα πώνει και νά εκποθύμουν . Την

εις λιγό φωμέ, καντά στη γνώση να φανε και να έσοδουσσεν. Την
ώρα έκεινη μάλισταν πρήγμα στην
κάμαρα της, για νά της ξηρήσσε κάτια.
Άμα είδε τούς μαρύους γάτους κ' έμα-
θε πώς βρέθησαν έξω, ύπομιτησε
μήπων δὲν είνε γάτοι άληθινοί, άρπά-
ζει ένα καζανίκι με νερό που έβραζε
στη κουζινά και το φίγχει άλεκτηρο α-
πάνω τούς.

Τὴν ἀλλή μέρα μαθεύητε στὴ γε.τονιά, διτὶ ξενὸν ἄπ' τοὺς κατοίκους τοῦ χωριού, δὲν τολμοῦσαν νὰ βγοῦν ἀπὸ τὸ σπίτι τους, γιατὶ είχαν ἐγκαθάματα ἀπὸ ζεματιστό νερό σὲ δίλφωμα μέρη τοῖς

σώματός των.

"Επει ἀνακαλύψαντε ποιοὶ ἦσαν οἱ μάγοι ποὺ εἶχαντες μεταβληθεῖσες μαύρους γάτους!

***
"Αλλη μαζ φορά πάλι, ένας κυνηγός είχε βγή με τὸ δροκεβούνιδο τὸν (πρωτογένες πυρού βούλο δόπλο) σ' ἔνα δάσος για νὰ κινηγήσῃ. 'Ε εἰ τι υφέσις ἔνα λύκο παι τοῦ ξακουφε τὸ ἔνα πόδι. 'Ο λυκός σύρθηκε σ' ἔνα βυθό καὶ μεγάλο λογγό. 'Επειδὴ ἔπειρνε νὰ χώνων ὁ χρυσούς φοβήθηκε νὰ τον ἀκολουθήσῃ ὡς ἔκει καὶ περιοίστηρε νὰ πάρῃ τὸ καμένο πόδι καὶ νὰ πάγι νὰ περάσῃ τὴν νύχτα του. στὸ γαλάζιο ἐ δὲ χωριστό εἶ κοντά.

Ο χρωματός τον ρώτησε πῶς πήγε τότε η μηνήγι. Κι' ἐκεῖνος τοῦ διηγήθηκε τὸ περιστατικό του λύκου καὶ ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσάντα του, νά του δειξεῖ τὸ κομμένο πόδι.

Αλλά δοις ξεφιντήριαν διαν είδαν πώς άντε νά βγάλη πόδια λύκου από την τσάντα του, έβγαλε... ένα χέρι γυναικείο! Το γυναικείο ούτε έχει είχε και δαχτυλίδι στο δίχτυλο και διαν κυτάξαν καλά το δαχτυλίδι, είδαν διν ήταν της γυναίκας τον φιλοξενούμενό τον μυνηγό χωρικού, ποι θα ήταν μάγισσα και μεταμφιώθηκε σε λόκο, για νά βγάλη και νά φέξει μάγισσα γνωστον για ποιον!...

Πολλές φορεσίαι μάγοι κάνουν και κατεργασίες. Μεταπορφώνονται, δηλαδή, σε λύσους σταυρό πρόκειται να γεγονός πάνεν βοσκό, σε δύναμις τους είναι τόση, που κατ' ένα άσωμα τούς άγιους και τους τρέμουνε.

Λένε λοιπό στὸ βοσκό νέ εἰπη μερικά ξέφρια καὶ προσευχές, διαν ὃδη τὸν λίπο νά βγαίνω μπροστά του

την νυχτα και φεγγον. Το βράσον μεταμορφώνεται σε λήκους και πάντα στη στάνη του βρόσκον. "Ο τιστάνον; λέει τέτα τους ἔξεριτομοις κι" αύτοι φεγγον.

"Εσι πιστεύει ο βοσκός στη μεγάλη και τρομερή δύναμι του μάγου!

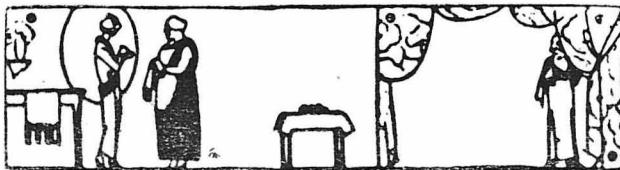
***

Τα μάγιν δὲν είνε μάρον για τὸ κακό, για τὸν πόνο, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν χρᾶσα καὶ γιὰ τὸν ἔρωτα. Δέν ἦσαν δὲ σὲ μεγάλη ἔνταση μάρον τὸν μεσαίνα, ἀλλὰ ἀπὸ τότε που πρωτοσάνγκρο ὡς οὐδόμος, πῶν πρωτοσάνγκρον, δηλαδή, τὴν ἀδιανιμία του δὲ ἀγένθωστον.

· Ή ίστορία μᾶς ἔδωσε περγάλα παραδείγματα σχετικῶν. Καὶ πρῶτα τὸ σχετικό μὲ τὸν σπουδαγώτερον Διόδους καὶ τὴν ἀγάπην τῆς πρὸς τὸν Αἰγαίον δύναντα τὴν ἐγκατέλευψη.

Νά τι λει για όλα αυτά ή ίστορια :
... 'Ενω πρόσσεφερες μὲ εὐλάβεια, θυμιδύτα στοὺς βωμούς ἡ
Διδώ, εἰδε; Αφίκαια πολύταρχα τρομεῖσα. Εἶδε τὸ κρασὶ νε μετοβίη
θῆ σε μανῶ μέλα. Τότε τόσο τρομαζεῖ που κάλεσε τὴν ἀδελφὴ της
καὶ τῆς είπε τί συνέβη. Κ' ἔκεινή της ἀπάντηε, διτι στὴν Ἀνατο-
λῇ βρίσκοταν μᾶλλονσα, ποῦ φυλάει
τὸν ναὸν τῶν Ἑσπερίδων καὶ εἶναι καὶ
τροφος τοῦ δράκοντος. Ή μάγισσα λοι-
πὸν αὐτή, μὲ ἔνα μῆγα, ποὺ παρα-
κεντεῖς ἀπὸ μέρη καὶ βούτανα διάφορους
μπορεῖ νά ἐλευθερώσῃ πολλές καροιόες.
ἀπὸ τὸ δευτοῦ τὸν ἔρωτο, ἐνῶ ἄλλες
ἥηπορει γιὰ πάντα νά τις συνδέσου. Ἐ-
πίτης είχε τὴν δύναμι νά ἐπιβίλλῃ τὴν
θέλησι της στὰ ἄτρα, καὶ νά συγκαλῇ
διὰ τῆς βίας τὰ νυκτερινά φαντάσματα,
γιὰ νά την ὑλητείσουν.

»Θὰ ἀκούσης λέει στὴν Διδώ, ἦ ἄ

ΑΝΕΚΔΟΤΑΚΙΑ

ΕΝΑ... ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΚΑΡΠΩ

Ο μέγας Γάλλος γλύπτης Ιωάννης - Βαπτιστής; Καρπώ ήταν έποχης από τους πιο ιδιοτέρους και παράξενους άνθρωπους της εποχής του, υπάρχουν δέ απέταξαν άνεκδοτα για τις παραξενίες του. Μια μέρα έλαβε από δύο Αμερικανούς την παραγγελία νά φτιάσουν ένα μαρμάρινο σύμπλεγμα περιστάνον τον γίγαντα Πολύφραγμο νά σιοτάσουν τον "Άκι". Ο Καρπώ έδειχνε την παραγγελία, άλλα σέ λιγο μετάνοιας και ήθελε μέ νάθη τρόπο νά ματαίωση την έπιτελεσται. Ανέβησε λοιπού από ήμέρα εις ήμέρα ν' αλλάξῃ την έργασία δως που τέλος ο Αμερικανός έχασε την υπόροιη του και απήγαγε νά τον παραδώσῃ το γέρη τροχερό το άγαλμα.

Αμέσως ο Καρπώ προτιμάσεις τὸν άνυπόλιτο φιλότεχνο στὸ άιώλεις του και τοῦ έδειξε ένα μεγάλο άνεπεξέργαστο κομμάτι πάρων τροφοῦ.

- Αύτοί είναι τὸ σύμπλεγμά σας! είτε στόν Αμερικανόν.

- Το σύμπλεγμα μου; Πού είναι;

- Νά, αὐτός ο βράχος!...

- Καλά, και ο "Άκις";

- Αύτος θυμείται φυσικά κομματιασμένος κατώ από τὸ βράχο. Τὸν σύντροψει τὸ Πολύφραγμο.

- Κι' ο Πολύφραγμος πού είναι;

- Και νομίζετε διό θυμείται από τὸ φρικτό έγκλημα πού έκανε καθηδράν αρόμη έδω πέρα;

"Ο Αιερινάνας κατάλαβε τὴ φόρσα τοῦ γλύπτου, πήρε τὸ πέλλο του κι' έφυγε...

***

ΕΝΑ ΠΕΡΙΕΡΓΟΤΑΤΟ ΜΑΤΣ

Οι άγγοι τέλος πάντων ένοοῦν νὰ καταρρίψουν δῆλα τὰ ο εἰς ὃ τοῦ κόσμου, καθὼς μᾶς πληρωφορεῖ πάλι ἔνα τελευταῖο εἰδικὸ εὐρωπαϊκὸ περινδικό, πρός οὔτε τῶν ήμερῶν ένας ἀλλος βιολιστής, δι Μπρούν, ἐλαύνεις οἶνα ἀγνοιστικά ραρύνετος ἔχων συναγωνιστὰς 100 περιστέρια!... Περιστέρια; Μάλιστα, αναγνόπτια, περιστέρια!... Καὶ γινεὶ νά σᾶς έξηγήσουμε τὸ πρόγραμμα, κατένεπτα, δημοσιεύουμε ἔδω τὶς λεπτομέρειες τοῦ ποιοτύπου σύντονον ἄγνωστον μετονομαστικόν. Στις 11 Λοιπόν καὶ 30 τὸ πων, ἀπό τὸ Βουλευτήριο τοῦ Λονδίνου τὰ τετρακοσια περιστέρια. "Ο Μπρούν, χωρὶς νά γάσῃ καιόδ, πηδήσει συγχρόνος σ' ἓνα ταξί, τὸν ὀδηγήσαντας διλοταργός στὸ Κίγγι Κόες, κι' αὐτούσει πῆγε τὸ τραίνο γιὰ τὸ Βάκφερλδ. "Απὸ τὸ Βάκφερλδ ξενίστησε πάλι μ' αὐτοζήνητο γιὰ τὸ Πάντεφραγτ, δύον έφτασε στις 2.47. Τὸ πρώτο περιστέρι εἴκ τῶν 400 που ἀπέλισαν απ' τὸ Λονδίνον ἔφτασε στὴν ἴδια πόλι στις 2 και 48, ἔνα δηλαδή λεπτό ἀργότερα απ' τὸν κ. Μπρούν, διόποιος κατώρθωσε έτσι νὰ περάσῃ στὴν ταχέτητα και αυτάς τὰς περιπτώσις!..

δελφοφ τη, τὴν γῆ κάτω απὸ τὰ πόδια σου νὰ μουγκρίζῃ τὰν σαγανέων βιθδή, και θὰ ίδης νὰ κατεβαίνουν απὸ τὰ βουνά τὰ δένδρα και οι βράχοι.

«Επήγει τότε η Διδώ βρήκε τη μάγιστρα και της είπε τὸν πόνο της: καρδιάς της. Κ' η μαγιστρα διετάξειν' ένανάνων μιά φωτιά γιὰ νά έπαρταιση μέσα σ' αὐτή ούτε έμαντη τοῦ ἀγαπημένου της; Διδούς και καθε σημάδι της ἀγάπης των.

»Η Διδώ θακούει νι' ἀνάβει τὴ φωτιά. Τότε ἀνοίγει η πόρια, μπαίνει μισδημηνή, ἀναναλλάζει, βλοσσεῖ και τραφερή η μάγιστρα, κι' ἀρχίζει νά έπικαλείται τὸ "Ερέβος" τὸ Χάος, και την τριμορφή "Ελαΐη" μὲ οὐραλιαχά.

»Συγχρόνως ουνάζει γύρω μὲ καταχύνοιο νεοδ και καίει μερικά χόρτα μεριθόλεια τὰ δ· οινα μαζεψε μὲ την πανσέληνο. Σὲ δλη την διάσκεια αυτή η βασίλισσα έπικαλείται τοὺς θεούς γυμνούποιους, γονατισμένη κάτω.

»Τέλος η μάγιστρα μανιτασμένη πέφτει μέσα στὴ φωτιά, ἀφοῦ πέ-

ρασσε τὸ στήνης της, ηὲ να μαζαίρει οιδερένιον. Άλλα δὲν πε-

θαίνει. Τρεῖς φορές σημάνουνται κι' ἀλλες τροίς ξενιαπέφτει στὴ φωτιά, κυτάντης ψηλά τὸν ούναρο, μὲ γονθωλισμένα μάτια, σᾶν νά ζητούσας τὸ φῶς. Κι' ούνα-

τέλος έλιμψε ξενιαπέφτει στὸ ούναρο, κι' ένα περιεργο φῶς τὸν ούνη-

καί απάνω στὸ οτερέωμι, τότε αὐτὴν έισινε για πάντα μέσα στὴ μεγαλή τὴ φωτιά που τὴν τύλιξε μὲ τὶς κόκκινες χλαιμίδες και τοὺς μαύρους τοὺς καπνούς της, έσαφανίζοντας μαύρης της και την έφωτική της Διδούς άναμνητη για τὸν καλό της...» Ο Παλλής

ΑΠΟ ΤΟΝ ΞΕΝΟΝ ΤΥΠΟΝ

Πέδε θά τρελλαθοῦμε ἀπεξάπαντες!...

"Ενας αγγελος ἐπιστήμων κατήρισε τελευταῖος μιὰ περίεργη στατιστική διὰ τῆς οποίας προσπαθεῖ ν' ἀποδείξῃ διὰ τοῦ τρεῖς αἰώνας, τὸ πολὺ, δὲν θὰ ιπάρχῃ ἐπὶ τῆς γῆς οὐτε ἔνας... λογικός ἀνθρώπος!"

Συμφώνως πρός τὴν στατιστικὴν αὐτὴν στὰ 1859 ἐπὶ 535 λογικῶν ἀνθρώπων ὑπῆρχεν ἔνας μονάχος τρελλός. Στὰ 1897 ὑπῆρχεν ἔνας πάλι τοσιλός, ἐπὶ 312 διαυγώπων. Τέλος κατά τὸ 1926 ἡ ἀναλογία ἦταν ἔνας πάλι τοσιλός, ἀλλα ἐπὶ ἑκατὸν πενηντα μόνον λογικῶν αὐτῆς τῆς φορᾶ.

Κι' ὁ ἀπαισιόδεος ἐπιστήμων δὲν σταματᾶ ἔως ἔδω. Λαμβάνοντας ως βάση τὰ δεδομένα αὐτά, προχωρεῖ στοὺς ὑπολογισμοὺς του. Και φθάνει στὸ συμπέρασμα ότι σὲ διακόπια δώδεκα χρόνια, ητοι στὰ 2139, δὲν θὰ ιπάρχῃ πλέον σ' δύο τὸν πολιτισμένο κόσμον ούτε ἔνας λογικός ἀνθρώπος!...

***

Αμοιβαία ξεπληξίς.

Μιὰ ώραία ήμέρα τοῦ φιλονούρου τοῦ 1879 δυὸ κομψοὺς κυνίες μὲ εύγενικὸ παρουσιαστικό, διὰ πολὺ ἀπλὰ νινούμενος, περιβιάζανταν γύρω απὸ τὰ κάγκελα τοῦ διαμιστού πάρον τῶν ἀναταύρων τοῦ Οὐδρισταναδ, τῆς θερινῆς διαμογῆς τοῦ Βασιλέως τῆς Σουηδίας. Ενὸς περιπτούσιον ἀνεκάλυψαν μᾶς μικρῷ πόρτα τοῦ καπτούς ἀφηρητόν τον οὐρητής, φαίνεται, τὴν εἰληέ αφήσας ἀνωτῆτη. Χωρὶς να διστάσων καθιόλου μπήκαν μέσα στὸ βασιλικό περιβόλοι. Αφοῦ τριγύρισαν επὶ δέκα λεπτά περίπου χωρὶς να τις ἐνοχλητή κανενας, συνήγορησαν τοῖος ένανθρωπον ὡς πενήντα ετῶν πλάστατα πνεύματα ντυμένον διόποιος καταγιούσαν μὲ τὸ κλαδεύμα τῶν τριανταφύλλων.

Ο ἀνθρωπός αὐτὸς ἀπόδειξαν εὐτὸν τὸν φωνάζουν εἴβηγαλε ἀμέσως τὸν σκούφον του και τὶς αληνίας τρέχοντας.

— "Ακούσα, καλέ μου ἀνθρωπε, δὲν θὰ μπορούσες νὰ μᾶς δείξεις τὸ παλατι, ωρήτης; Η μά παλ τὶς ινησίες. Φαινέται για τὴν φράση απάτοικη. Θού σὲ πληρώσωμε καλά για τὸν κόπο σου.

— Μὲ μεγάλη υπαχαίστηση, κυρίες μου, ἀρκεῖ νὰ μὲ ἀκολουθήσετε, ἀπήνησος έκείνος.

Καὶ πράγματι δείξεις στὶς δυὶς κυρίες τὸ παλάτι χωρὶς νὰ ἀφήσησετε μιὰ καύσιμη, ούτε ἔνα διάδρομο, οὔτε μιὰ ἐνδιστρέφουσα εἰκόνα. Τοὺς τὰ έξαρχησε.

Οἱ κυρίες μετά τὸ τέλος τῆς ἐπισκέψεως ἀντίλλαξαν τὸν δῆμην τους.

— Γνωρίζετε "Αγγλία";

— "Όχι. Είμαι απὸ τὸ καρύδι και ξέρω μόνον Σουηδικά.

Τότε η μία απὸ τὶς κυρίες μνούξε τὸ πορτεφόλι της και φώτησε:

— Πόσα σᾶς χρωστάμε, κύριε;

— "Ω! Τίποτε!

— Πῶς τίποτε;

— Δὲν ξηταίριστος μὲν γιὰ πληρωμὴ παρά νὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ σᾶς φιλήσω τὸ χέρι.

— Τί ενγανής περιβολάρχης ποὺ εῖσαστε, είπαν γαλδντας αἱ δύο κυρίες. Καὶ πῶς λέγεσθα;

— "Οσαράδ Β' βασιλεὺς τῆς Σουηδίας, κυρίες μου, είπε τότε χαυγογελῶντας δι βήθεν περιβολάρχης.

Οι δύο κυρίες ποὺ νιὰ μιὰ στιγμὴ ξειναν ξεπληρωτες, ἀντηλλάξαν μιὰ ματιά και ἔσπαν μιὰ βασίλισσα υπόκλισην παρέπειαν.

— Τοτε, μιγαλεύσατε, γά μετρέψετε τὸν φίλον της Βασιλίσσας τῆς Αγγλίας, Σεωτίας και Ιολανδίας και αὐτοκρατείρας τὸν Ινδιάνων.

Και ποργάματε ήσαν "Αγγλίδες πριγκηπίσσες οι όποιες είχαν πάσι νά επιτρέψουν τὸ βασιλέα της Σουηδίας.

ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ ΟΛΟΙ ΤΗΝ
"ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΝ,"

ΟΥ ΕΚΥΚΛΩΦΟΡΗΣΕ ΜΕ ΕΚΛΕΚΤΗΝ ΥΑΝΗ ΚΑΙ ΒΑΥΑΖΙΑΣ ΕΙΚΟΝΑΣ

Μεταξὺ τῶν ἐκλεκτῶν πριερεδούν περιεχομένων της, είναι και τὰ ἔξης:
«Παντοθήνειε ένα... Φύντασμα», «Τὸ παπούτσι διὰ μὲν τῶν οιώνων»; «Οι δύλιοι τοῦ Τζόν Ρόκεφελλερ», «Πώς έγεινε πλοιούσιος δι Τζόν Ρόκεφελλερ», «Πώς τρέφονται τὰ μεγάλα Φίδια», «Α' πόλη τη ζωή τῶν Μυρμηγκών», «Τὸ μαρύ σημάδι», «Τὸ τρίτοιο σκαλοπάτι», «Ο τυφλός», κλπ. κλπ.

ΕΠΙΣΗΜΑ τὰ ΑΠΟΜΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ τὸ ΓΚΟΡΩΝ, Διευθυντοῦ τῆς Ασφαλείας τῶν Πατριών, και τὸ συναποστοκό μυστοτέρημα τοῦ Διονυσίου Κοκκινού: "ΕΝΑ ΔΡΑΜΑ ΣΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ."